

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
5:56	4:30	אלעד
6:03	4:12	בית שמש
6:01	4:28	בני ברק
5:59	4:17	חיפה
5:53	4:28	טבריה
5:57	4:05	יבנאל
6:00	4:08	ירושלים
5:53	4:29	מודיעין עילית
5:57	4:25	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 5 (625)

פרשת וירא, כ' חשוון, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: יחזקאל מ"ח – הושע א' | בבלי: בבא קמא ב' | ירושלמי: חלה כ"ב | תוספתא: תרומות ג' | רמב"ם: קידוש החודש י"ח

מוהרא"ש מספר

כְּשֵׁלוֹן

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שב"ק ק"כ): והמכשלה הזאת תחת ידך, דברים שאין גניאדם עומדים עליהם, אלא אספן נכשלים בהם, כי דיקא עלידי שיש לאדם כשלוון תחלה, עלידיזה הוא יכול לתקן את עצמו, וכן אמרו (גטין מ"ג): אין אדם עומד על דברי תורה, אלא אספן נכשל בהם, כי זה מביא אותו להתאמץ יותר.

ורואים בחוש, שכל בעל מלאכה לפני שלומד את מלאכתו, בהכרח שיהיו לו כשלונות, כגון הנגר, עד שהוא דופק מסמרים בקרש, הוא נוקף הרבה פעמים את אצבעו... וכן החשמלאי, עד שהוא יודע את מלאכתו בשלמות הוא מתחשמל פעמים רבות... עם כל זאת, עקר הצלחתם – כשאינם מסתכלים על אחרים, ולבסוף נעשים ממחים גדולים בתחומם.

מילה של התחזקות

מאד אבקש ממך, תהיה בשמחה; בשאדם בשמחה הוא מגיע לדרגה הכי גבוהה. מוהרא"ש אומר בשם הצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זכותו יגן עלינו (חודשי הר"מ, פ' פשת ויצא), חכמינו הקדושים אומרים (בבא מציעא טו): "שערי דמעוות לא ננעלו", אומר הצדיק, אפלו ששערי דמעוות לא ננעלו – בכל זאת יש שערים, צריכים למצא את השערים האלו; לא כל אחד יכול לבבות, יש אנשים שלא בוכים כל כך מהר; אומר הצדיק, על שמחה אין שערים, לא צריכים להמתין שמישהו יפתח, שמישהו יסגר, אלא תבך ומיד בשאדם בשמחה – הוא כבר נמצא אצל הקדוש ברוך הוא בעצמו.

שמחה סגלה לפרנסה; מוהרא"ש אומר, השם של פרנסה, חתך – סופי תבות של (תהלים קמא, טז): "פותח את ידך"; זה גם סופי תבות של (דברים טז, טז): "והיית אף שמח"; כי בששמחים – מקבלים פרנסה. (עצתו אמונה וירא תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם וגו', אומר רש"י, שהנסיון של העקדה הגיע אחר דבריו של שטן שהיה מקטרג ואומר, "מכל הסעודות שעשה אברהם אבינו לא הקריב לפניך פר אחד", אמר לו הקדוש ברוך הוא, "אלו הייתי אומר להקריב בנו לפני, לא היה מעכב".

ויש להבין, חז"ל הרי אומרים (פרקי דרבי אליעזר פרק לא; בראשית רבה נ"ה א') שנסיון העקדה היה הנסיון העשירי והאחרון שנתנסה אברהם אבינו מאת השם יתברך, כי הקדוש ברוך הוא רצה לרוממו ולהראות את גדלותו לפני כל העמים, ולהראות חבתו בפני כלם. ואם כן, למה אומר כאן רש"י שזה הגיע בגלל קטרוג השטן, מה היה חסר הקטרוג של השטן כדי להביא את הנסיון, הרי השם יתברך היה יכול להגיד לו סתם לשחוט את בנו, ובזה לרומם את אברהם אבינו מול כל העולם שיראו שהוא עמד בנסיון הקשה?

אלא אפשר להבין את זה לפי מה שחז"ל מספרים לנו (בכורות ח): שסבי דבי אתונה שאלו את רבי הושע בן חנניה שאלה מוזרה "כשאפרוח מת בתוך הביצה מאיפה יוצאת הרוח"? אז הוא ענה להם, "מאותו מקום שהיא נכנסה". רבנו הקדוש מפרש את זה באריכות (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן כ"ו) שהקטינה היא באיזה מקום בתפלה צריכים הכי הרבה למסר את הנפש לאומרה בכונה, והתרוץ הוא שדוקא במקום שנגנסות המחשבות הרעות, שם צריכים הכי הרבה להתאמץ לכוון בתפלה.

אותו דבר גם בכל דבר שנוגע לעבודת השם, שדוקא בדברים שמגיעים להאדם בקשי, דוקא בדברים שהוא חלש בהם, שם הוא צריך להשתדל לעשות את מרב המאמצים כן לעשות את רצון השם.

המילה "נסיון" פרושה גם "לרומם" כמו שאומר הפסוק (ישעיהו ס"ב, י) "הרימו נס". כל נסיון וכל קשי שהשם שולח לאדם, זה רק במטרה לרומם אותו. כשיהודי רואה שהולך לו קשה בעבודת השם, קשה לו לעשות מצוה מסוימת, קשה לו להמנע מעבירה מסוימת, הוא צריך לדעת שכאן טמונה ההצלחה שלו, אם הוא יתאמץ דיקא בדבר הזה, הוא יתפלל הרבה להשם שייכל להתגבר על הנסיונות האלו, זה ירומם אותו מאד, ויקרב אותו להשם, ויביא אותו לתכלית שעבורו הוא הגיע לעולם.

בזה אפשר להבין למה לפני שאברהם אבינו היה צריך להתרומם כל כך על ידי הנסיון, היה צריך להיות קטרוג של השטן עליו, כמו שחז"ל גם מספרים לנו (בראשית רבה נ"ה, ד') על כל הקששים שאברהם ויצחק עברו בדרך לעקדה, איך שהשטן ניסה בכל הדרכים להניא אותם מלעשות את רצון השם, הכל היה מוכרח לקרות, כי לפני שמרוממים את האדם הוא חייב לעבור נסיונות קשים וקטרוגים.

זה חיזוק גדול ליהודי בכל מצב, שדוקא כשהוא רואה שהולך לו כל כך קשה בעבודת השם, יש לו הרבה מחשבות ובלבולים, יש לו הרבה נסיונות וקששים, השטן משקיע כוחות מכל הצדדים, הוא צריך לזכר היטב לא להשבר מזה רק להפך, שיקח את זה להתחזקות שעכשו זה הזמן שלו להתרומם, עכשיו הוא הזמן הנכון להצליח, אם הוא יתחזק ולא ירפה, אלא רק יחזר אל השם יתברך ויבקש את עזרתו, אזי כל המניעות יתהפכו לטובה והוא יצליח מאד מאד.

(תוך הנחל וירא תשס"ט)

האם אפשר לבקש מהשם לזכות לנס?

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת וירא, י"ג מרחשון, שנת ה'תשפ"ב
 על שאלתכם, מדברים כל כך הרבה בישיבה שאפשר לבקש מהשם יתברך, אז אתם שואלים, 'אז מה הכוונה תפלת שוא? הרי חכמינו הקדושים אומרים (ברכות נד.) שאם מתפללים כשכבר מצפים לילד שזה יהיה בן זה תפלת שוא!'

אתם תבינו את זה עם הקדמה. חכמינו זכרונם לברכה שואלים (שם ס.) הרי אנחנו רואים אצל אחת האמהות הקדושות, לאה, שהיא בקשה מהשם יתברך כשהיא ראתה ברוח הקודש שיולד לה בן, שזאת תהיה בת, כדי שאחותה רחל לא תתבזה כשהיה לה רק בן אחד, ועל ידי תפלה היא פעלה והילד הפך לבת, דינה; אז רואים בפרוש שכן אפשר לבקש תפלת שוא! עונה הגמרא הקדושה: "אין מזכירין מעשה ניסים", אל תשאל על ספור של ניסים!

לכאורה קשה, איך לאה בקשה שיקרה נס? יש גם מחלקת (תנחומא ויצא, ח), רב הונא אומר בשם רבי יוסי: "אינו כן" אין זה כמו שהתנא אומר: "היתה אשתו מעברת ואמר יהי רצון שתלד אשתי זכר, הרי זו תפלת שוא, אלא אפלו עד שעה שתשב על המשבר, תפלל שתלד זכר, לפי שאין קשה לפני הקדוש ברוך הוא, לעשות את הנקבות זכרים, ואת הזכרים נקבות".

אלא מה? מדבר כאן בשני סוגי אנשים, אחד הוא אדם שאין לו אמונה ברוח, הוא נכנע תחת טבע, מקרה ומזל, הוא מאמין שיש בורא שברא את העולם, אבל הוא סובר שיש טבע; אחד כזה לא יכול לבקש על הכל, אצלו יש 'תפלת שוא', אצלו קים 'אין מזכירין מעשה ניסים'.

ויש גם אחד שמצד אחד הוא אדם פשוט, אבל הוא מקרב לצדיק, הצדיק מאיר בתוכו אמונה כל כך חזקה, הוא מביא את אנשיו לדרגה כל כך גבוהה באמונה, אין כבר טבע, מקרה ומזל; זה אותו נס הנשימה, הראיה, שמיעה, דבור, משיש, הליכה - כמו שיש תינוק והופכים אותו מנקבה לזכר; אצל אנשים האלה קים - "אין קשה לפני הקדוש ברוך הוא" - אצל אנשים כאלה זה לא תפלת שוא, אליהם מדבר רבי יוסי ואומר להם: "אפלו עד שעה שתשב על המשבר יתפלל שתלד זכר"; לעמת זאת השיטה הראשונה, החכמים - הם מדברים אל המון העם, אנשים שרואים עולם של טבע, אדם בר מזל, מקרה טוב, מקרה רע; להם אומרים 'תפלת שוא' ואין מזכירין מעשה ניסים'.

תתחזקו באמונה פשוטה. תכניסו בתוככם שהכל זה הקדוש ברוך הוא; דומם, צומח, חי מדבר - הכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, עד שתרגישו כשאתם מבקשים מהשם יתברך בכל דבר, "אין קשה לפני הקדוש ברוך הוא", שום דבר לא קשה לקבל.

(עצתו אמונה וירא תשפ"ב)

כמרכן כל בר ישראל הרוצה להצליח בעבודת השם יתברך, עליו להרגיל את עצמו לא להסתכל על שום בריה שבעולם, ואף שיהיו לו כל מיני פשלונות, לא יהיה אכפת לו כלל, רק ילך בתמו בדרך, אשר סלל לעצמו, ואזי יזכה להגיע למחוז חפצו בשלום.

עיקר הכשלות של האדם הוא רק מחמת שתמיד מסתכל על אחרים, איך אחרים יגיבו על מעשיו, ועל כן כשלא הולך לו כמו שרצה, תכרימיו הוא נשבר, וזה מביא אותו לכשלות, ובאמת צריכין לדעת, אשר עקר הצלחת האדם היא לא להסתכל על אחרים, אלא ילך בתמימות בדרך, ואף שיכשל באיזה דבר, אל יסתכל על זה כלל, ומכל שכן לא יהיה אכפת לו כלל, מה שאחרים יגיבו עליו, אדרבה, עליו לדעת שבתחלה כל דבר בהכרח שיהיה לו כשלות, לא יכין אם יסתכל תמיד על מה שאחרים אומרים ומגיבים עליו, אזי ישאר בכשלותו.

והלביש את זה במה שרבינו ז"ל ספר לנו מהחכם והתם (עין בספורי מעשיות, מעשה ט'): החכם הסתכל תמיד על זולתו מה שאחרים אומרים, ומה שאחרים מגיבים עליו, ועל ידי זה כשהיה לו איזה כשלות, נשבר לגמרי, עד שלבסוף התיאש ונפל לתוך בצה עבה וסמיכה, לא יכין התם, אף שהיו לו הרבה כשלוניות, ולא הוציא מלאכה בשלמות, עם כל זאת היה תמיד שמח, ולא הסתכל על אחרים כלל, מה שהם מתלוצצים ממנו, והיה רגיל לומר: מה לי ולהם, שזה מעשה שלי, וזה מעשה שלהם, והיה תמיד שש ושמח על עבודתו, ועל ידי זה באמת זכה אחר כך להתעלות בתכלית העליה, ולהיות נעשה שר ומיניסטר על כל השרים והמיניסטרים.

עזרה בהליכה

רואים בגשמיות כשאדם נופל ומקבל מכה, והוא מרגיש שהוא לא יכול להתרומם לבד, הוא יחפש ויבקש עזרה מאחרים שיתנו לו יד ועזרו לו לקום. ברוחניות זה אותו דבר, כשהאדם לא יכול להתרומם לבד, הוא רואה שהוא נופל ונופל, אז הוא צריך ללכת לצדיק שיכול לתת לו יד שיוכל לעמוד על רגליו.

רבינו אומר (ספר המדות, אות נפילה, סימן ט"ז): על ידי התקשרות לצדיקים, לא יפול ממדרגתו; כי על ידי שאדם מקשר היטב אל צדיק, אף פעם לא יפל, כי הצדיק ילמד עמו למודים נפלאים איך להחזיק מעמד בכל אשר עובר עליו, והן בעליה והן בירידה, אף פעם לא יתרחק ממנו יתברך. רק צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך שימצא צדיק האמתי שיכול להראות לו את זה, ולא להטעות את עצמו וללכת לאדם שלא יוכל לעזור לו.

מוהרא"ש ספר ספור נפלא מזה שיהודי צריך לחפש את הרבי האמתי שיכול לעזור לו: פעם נכנס יהודי אחד לרבו, וספר לפניו בבכי עצומה ובלב נשבר ונדכא, שהוא נלכד ונתפס באיזו עברה חמורה, רחמנא לצלן, והוא מבקש עכשיו תשובה ותקנה על חטאו הגדול.

ורבו ענה ואמר לו, שבאמת הוא עון חמור מאד, ולפי שמבאר בספרים הקדושים התשובה לחטא זה היא תשובה קשה וכבדה מאד מאד, וכמעט אי אפשר לו לקום תשובה כזאת, ולכן עצתו היא שילך ויכנס אל ה"חזון איש", ויתעץ עמו מה עליו לעשות בעבור תקנתו, והאיש הזה התחיל לבכות לפני רבו מאד, ואמר שאי אפשר לו בשום פנים ואופן לספר את מר לבבו לפני עוד אחד, כי הוא מתבייש מזה מאד, ומה שספר לפני הרבי, זו היתה מסירות נפש ממש, ולכן

שאלות ותשובות ברסלב

איך עובדים את השם יתברך עם ענינים גשמיים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קדם כל יישר כח על הקדשת הזמן, ועכשיו רציתי לשאל מספר שאלות.

שאלה א', לפי מה שמוהרא"ש אומר שהדבר הראשון עליו צריכים לעבד זה מדת השמחה; אני שואל מה לעשות בינחים עד שמשיגים את המדה הזאת, האם לא לעבד על הדברים כמו שלום בית וחנופה הבנים, הרי יכול לעבד שנים עד שקונים את המדה הזאת.

שאלה ב', תכלית ירידת הנשמה בגוף בעולם הזה כפי שידוע זה מפני שבעולם הבא תקבל הנשמה את המגיע לה מן הדין ולא בתורת מתנה שזה בושה לקבל - 'נהמא דכסיפא', אם כן לכאורה הנה עדיף שהנשמה כלל לא תבא.

שאלה ג', אתם מזכירים הרבה בשעורים שאפשר לחיות בעולם הזה ולהנות מהגשמיים, ובכל זאת לעבד את השם, וזה כלל לא סותר; איך זה מסתדר עם מה שכתוב בשלחן ערוך (ארח חיים סימן רל"א), שהאדם יעשה את צרכיו הגשמיים רק אם זה נוגע לעבודת השם, כגון שלא לאכל או לישן יותר ממה שצריך.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת לך לך, ב' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אנסה לענות על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב) שפאשר מתפללים על שבירת המדות הרעות צריכים קדם לבקש על מדה אחת, ואחרי ששוכרים את המדה הזאת, צריכים להתפלל על עוד מדה, וכך לבקש עד שיזכה לבטל ממנו את כל המדות והתאוות רעות.

נשאלת השאלה באיזה מדה מתחילים, על מה לבקש קדם? על זה מוהרא"ש היה תמיד אומר שהדבר הראשון לבקש עליו זה "מדת השמחה" כי ברגע ששמחים, כל שאר המדות והתאוות הרעות נופלים מאליהן וכל הבעיות נפתרות, פאשר האדם נמצא בעצבות והוא לחוץ, אז הוא נכשל בכעס ובמעשים רעים, כמו כן הוא נכשל בעניגי קדשה, כי כל הבעיות מתחילות פשלא שמחים. לכן צריך להשתדל בכל הכוחות להיות תמיד בשמחה, ולבקש תמיד מהשם יתברך להיות בשמחה.

זה לא אומר שהאדם לא צריך לבקש על שלום בית, על ילדים ועל פרנסה וכו', להפך, עקר שלמות ההתבודדות זה כשהאדם שופך את לבו לקדוש ברוך הוא כמו שהוא מדבר אל חבר טוב; בנדאי צריכים לבקש על ילדים טובים, נהרות של דמעות צריכים לשפך לקדוש ברוך הוא שהילדים יהיו יהודים פשרים, רק כשאדם רוצה לעבד על המדות הרעות שלו, והוא מבקש מהשם יתברך שיהיו לו מדות טובות, אז צריך להתחיל עם מדת השמחה.

לגבי שאלתך למה נבראת הנשמה וכו'; לא פדאי להכנס בכאלו חקירות וכו', כי רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום, ויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים המפרסמים, שהטעו את העולם והפל הנה על ידי חקמתם ושכלם" רבנו ממשיך ואומר שם: "ועקר הנהגות הוא, רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתפל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך" לקיים את התורה בתמימות ובפשיטות ולפני כל דבר שעושים לראות אם זה רצון השם.

הוא מבקש ממנו מאד, שיתן לו איזה תיקון ותשובה, אבל הרבי אחז בשלו, ואמר לו שנית, שהתקון המבואר בספרים הקדושים לא יהיה יכול לקימו כלל, ולכן אין לו מה להגיד לו, רק שילך אל הגאון הצדיק החזון איש, ויבקש את עצתו, ומה שהוא מתביש מאד זה גופא יהיה חלק מהתקון והכפרה שלו, והאיש ראה שאין לו ברירה בדבר, והסכים בשברון לבו לילך אל ה"חזון איש" לבקש את עצתו, והבטיח לרבו שיחזור ויגיד לו את תשובת ה"חזון איש".

והנה האיש הזה הואיל להכנס אל ה"חזון איש", ותכריזימדי כשנכנס אליו נפל עליו פחד איום ונורא מאד, אפילו לפני שהספיק לומר לו איזה דבור בעלמא, והחלו להכנס במחשבתו כל מיני הרהורי תשובה אמתיים, שמהיום והלאה בודאי יהיה איש כשר באמת, ואף-עלפי שעשה מה שעשה מקדם אבל מעכשו יכול להתחיל מחדש לגמרי, ובודאי יש תקנה לתקן הפל וכו' וכו', כאלו הרהורי תשובה נכנסו אז במחשבתו, והוא עמד והסתפל על פני ה"חזון איש", וכן ה"חזון איש" הסתפל עליו, והרגיש אז כאלו מכבסים את נשמתו ממש, ונותנים לו נשמה חדשה לגמרי, וכל זה היה רק על-ידי ההסתכלות לבד שהסתפל בפני ה"חזון איש".

ולבסוף ענה ואמר לו ה"חזון איש": "נו, תלמד משנה ברורה", ויצא מלפניו, ודבורים אלו נכנסו בלבו כאלו שמע אותם מהאזרים ותומים ממש, הינו שיראה להזהר מהיום והלאה ללמד הרבה שלחן ערוך ארח חיים עם פרוש ה"משנה ברורה", ולדקדק בכל הלכה קלה כבחמורה. וחזר תכף ומיד לרבו, ונשק את ידו בהתרגשות גדולה, ואמר לו, שאין ביכלתו להודות לו כלל על העצה הנפלאה הזאת שיעץ לו - לילך אל ה"חזון איש", כי הרגיש שם אצלו בהסתכלות עליו לבד כאלו קבל נשמה חדשה ממש, והוא כבר איש אחר לגמרי, ובודאי עכשיו יזכה לעשות תשובה שלמה באמת...

כל הנפילות שעוברות על האדם, הוא צריך להשתמש עם זה להתרומם ולהמשיך הלאה, ולא להפך חס ושלום להשבר ולהרים ידים. ואם הוא לא יכול לעשות את זה לבד, הוא צריך לחפש יהודי כשר וצדיק, שילמד אותו איך לעשות את זה. כשיהודי יתנהג כך הוא בודאי יצליח מאד בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך פשלו וערך צדיק)

אנשי שלומינו בארה"ק בפעילות ענפה לסייע יהודים בעת המלחמה

כשמשוחחים עם אנשי שלומינו בארץ הקודש, ושואלים אותם איך יראי השם מצליחים להתמודד במלחמה, ואיך המלחמה השפיע על סדר יומם, הם בכלל לא מבינים על מה אנחנו מדברים, הם טוענים שלא רואים כלל שהמלחמה תשפיע עליהם, והם ממשיכים בסדרי היום עם תורה ותפילה, אבל על דבר אחד הם מודים שזה כן השפיע, בנושא ההפצה וחיווק יהודים אחרים.

כעת הוא זמן שהרבה דרשנים שותקים, ויהודים רבים נועלים את עצמם בבית על מנעול ובריח, ודוברי היהדות נאלמים דומיה ולא יודעים מה להגיד, ועיני העם צופיות אל המפיצים, אפילו אלו שבמשך שאר ימות השנה הם טוענים: מה אני צריך את זה? מי צריך בכלל חיווק? אבל כעת זו כבר פרשיה שונה לגמרי, כאשר כל גבולות ארץ הקודש נפרצו, כל אחד שותה בצמא כל מילה של חיווק, כל דיבור של רבינו הוא בתקופה זו כמים קרים על נפש עייפה ממש. תלמידי היכל הקודש בארץ הקודש, התאזרו בימים אלו ביתר שאת ועזו, ללכת להפיץ את הגיליונות, הקונטרסים, הספרים, והדיסקים, והוציאו לאור כעת כרטיס חדש, 'המצב משתק אותך?' חייג לקול ברסלב 0797040066, ובאדיש, די מצב איז שרעקליך? קלינג צו 0797040066, הכרטיסים נחטפים בצמאון רב, והאנשים מקבלים כתובת ששם הם יכולים לקבל טיפול לנשמה, אמונה ואמונה ושוב אמונה, בני ישראל הכשרים רוצים בימים אלו, לשמוע אך ורק דבר אחד, שהקב"ה מנהל את העולם ולא צריך לפחד מכלום.

כמו כן בתקופה זו אנשים מאוד מחפשים את הקמיע של מוהרא"ש, הקמיע שמוהרא"ש עשה בתחילת האינתיפאדה, כשבני ישמעאל השתוללו בחוצות וברחובות קריה, ואנשים ניזוקו ונפגעו ירחם השם, ואז אמר מוהרא"ש שהוא מבטיח שכל מי שישא אצלו את הקמיע לא ינוק, ולכן בכל נקודות ההפצה [הפצה וינקל] בבתי הכנסת של היכל הקודש, מילאו את המלאי, עם קמיעות נוספות, שיוכלו לספק לכל הדורש בשמירה מעולה זו.

תו"ל אומרים (עריכין יג): "נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, ועכשו שנברא פשפש במעשיו", היה עדיף לאדם שכלל לא יבא אכל עכשו שפכר נברא צריך לחטף פמה שיותר מצוות ומעשים טובים ולהודות ולשבח להשם יתברך בלי חכמות וכו'.

רבי נתן אמר: פשהשם יתברך רואה איך שאדם מודה ומשבח אותו, אז אומר השם למלאכים: "תראו את היהודי הזה, אין לו פלום והוא עוד מודה לי, אני עוד יראה לו מה זה טוב", לעצמת זה פשהשם יתברך שומע מישוהו שלא מפסיק להתלונן, אומר אז השם: "אני יראה לו מה זה רע".

ולגבי שאלתך איך אפשר לחיות עם השם יתברך ביחד עם חיי העולם הזה וכו', פי לכאורה הרי כתוב בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן רלא) שאסור להנות מאכילה, שנה ושאר הנאות; הקושיא שלך הוא בעצמו פכר התרוץ, תעין שם בשלחן ערוך (שם) איך שהשלחן ערוך כותב שם שכל מה שהאדם עושה - לאכל ולישן וכו' וכו', הכל יעשה בעבודת השם, כמו שכתוב (משלי ג, ו): "בכל דרכיך דעהו". רבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן נא): "איך שיש בכלל תאוות? לאכל צריכים כדי לחיות, לישן צריכים כדי לאגר כח לעבד את השם יתברך, להתחתן צריכים פי ככה צנה השם יתברך, אם פן מה שיש תאוות?".

רבנו אמר, אלו ידע בילדותו, עד היכן אפשר להגיע על ידי התבודדות, הוא לא היה מסגף את עצמו כל כך; העקר צריך האדם לנצל את זמיו ושנותיו בלמוד התורה ותפלה.

רבנו נתן לנו דרך למוד קלה, דרך שעל ידה כל אחד יכול לזכות ללמוד את התורה הקדושה. אפלו מי שאין לו מח ולא מבין את הלמוד - יכול גם לזכות לסים את כל התורה בלה, הדרך הוא ללמד כסדרן, אפלו שלא מבינים מה שלומדים, כמו שרבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "אין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין". לכן מאד אבקש ממך, תהיה חכם ותראה ללמוד כל יום קצת חומש, משניות, גמרא והלכה, רק זה מה שנשאר ורק זה משמח את האדם, מחקירות וחכמות אין לאדם פלום.

השם יעזר שתצליח בכל דרכיך.
(עצתו אמונה לך לך תשי"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן **שלמה שווארטץ** הי"ו
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

החתן **בנציון** בן מו"ה **ישראל חיים ברוין** הי"ו
לרגל השמחה למזל טוב עב"ג

בת מו"ה **אייזיק אפפעל** הי"ו

מו"ה **דוד סאמעט** הי"ו
לרגל שמחת החתונה של בתו למזל טוב

מו"ה **יחזקאל סאמעט** הי"ו
מלמד השו"ב במוסדותינו הקדושים
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה **שמחה סאלז** הי"ו
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה **שרגא שטראססער** הי"ו
להולדת הבת למזל טוב

גם בבתי החולים ניתן לראות אברכים ובחורים מאנשי שלומינו, אשר מסתובבים בין החולים והפצועים, לחזקם ולעודדם, והשמחה הרבה השרויה על פניהם, משמח את נפשם ומרפא אותם, ובפרט כשהחולים זוכים לקבל איזה גיליון או קונטרס ומגלה להם שהקב"ה נמצא איתם שם בבית החולים, והוא מהכה לתפילותיהם, הם מלאי שבח והודאה שמעודדים את רוחם.

שנשמע בשורות טובות

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	10:00 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב ימי חול 7:30	בני ברק רח' ירושלים 2
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א 30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
---	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמיעת שיעור יום א בשעה 9:30	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
יום שלישי בשעה 21:00	---	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 17

קוואל פון חיווק (לנשים) - שיעורים; ספורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380 | אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462 | חיווק יומי במייל rabbiroth@gmail.com | חידושים 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניוגונים; ספורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370 | אנגליה 323-500-3461 | בלגיה 438-300-8080 | קנדה 03303502361 | לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com